

Ομιλία για τον Άγιο Ιερώνυμο τον Σιμωνοπετρίτη στη Σχολή Γονέων Κατερίνης

[/ Γενικά Θέματα / Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

«Γνωριμία» με έναν Άγιο. Τον Άγιο Ιερώνυμο τον Σιμωνοπετρίτη είχαν την χαρά και την Ευλογία να γνωρίσουν οι φίλοι της Σχολής Γονέων Κατερίνης την Δευτέρα 10-11-2025 μέσα από την ομιλία του ιερομονάχου π. Μύρωνος Σιμωνοπετρίτη ο οποίος με γλαφυρό τρόπο παρουσίασε την βιωτή του Οσίου Ιερώνυμου Σιμωνοπετρίτη, του Μικρασιάτη.

Ο μόνος που δεν χάρηκε την εκλογή του π. Ιερωνύμου ως ηγουμένου ήταν ο διάβολος! Ο Άγιος Ιερώνυμος & ο Άγιος Νεκτάριος βοήθησαν στην αναγέννηση του γυναικείου μοναχισμού. Με την εξορία το 1931 του π. Ιερωνύμου κέρδισε ο κόσμος. Έχασε όμως η Σιμωνόπετρα. Είναι απαραίτητοι οι πειρασμοί στην ζωή μας. Είναι σαν τα κύματα στην θάλασσα που την ζωοποιούν.

Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε σε Συνδιοργάνωση με τον Ι.Ν. Αγίων Χριστοφόρου και Ευθυμίου Κατερίνης ενώ στην έναρξη η Χορωδία του Ναού “ΕΝΟΠΙΤΙΣΣΕΣ” υπό την διεύθυνση της μαέστρου κ. Μαρίκας Φωτοπούλου ενθουσίασε με την υπέροχη εκτέλεση της.

Ο π. Μύρων ξεκίνησε την ομιλία του λέγοντας ότι στον Ιερό Ναό των Αγίων Χριστοφόρου και Ευθυμίου Κατερίνης φυλάσσεται απότμημα του ιερού λειψάνου του Οσίου Ιερωνύμου του Σιμωνοπετρίτου, του οποίου η επίγεια πορεία διήρκησε 86 έτη. Οι φιλόθεοι άνθρωποι την ένθεο ζωή προσπαθούν να την κρύβουν από τα μάτια των ανθρώπων αλλά την φανερώνει ο Θεός.

Ο Όσιος Ιερώνυμος ο Σιμωνοπετρίτης ο Μικρασιάτης είχε τρεις πατρίδες: Την Μικρά Ασία όπου γεννήθηκε εξ’ ου και το Μικρασιάτης. Ανδρώθηκε και καρποφόρησε στην Ι. Μ. Σίμωνος Πέτρας του Αγίου Όρους εξ’ ου και Σιμωνοπετρίτης και τη γη όπου αναπαύεται και πρεσβεύει για όλους μας εξ ου και Άγιος.

Δεν κάνει τον Άγιο ο τόπος, αλλά ο Άγιος με την ζωή του αγιάζει τον τόπο και ο τόπος παραμένει εσαεί αγιασμένος. Η Εκκλησία είναι θείο εργαστήριο Αγιότητας που με τη βοήθεια των αρετών και των ιερών μυστηρίων καθαγιάζει τον άνθρωπο. Οι πιο ένθεοι ζηλωτές είναι οι Άγιοι που με τα κατορθώματά τους γίνονται θαυματουργοί, Χριστοφόροι, Θεοφόροι.

Ένα από τα φιλότιμα παιδιά του Θεού είναι και ο Άγιος Ιερώνυμος που γεννήθηκε απλός άνθρωπος, αλλά κοιμήθηκε Άγιος. Από μικρό παιδί έδειχνε την αγάπη του για τις παραδόσεις του τόπου, τη θρησκεία και τη γλώσσα. Κατά τη διάρκεια της εφηβείας του σκεφτόταν τι να κάνει να ευαρεστήσει τον Κύριο και αποφάσισε να επιλέξει τον μοναχικό βίο. Το 1888 σε ηλικία 17 ετών πήγε στην Σιμωνόπετρα του Αγίου Όρους ως δόκιμος μοναχός. Έμεινε εκεί πάνω από 4,5 χρόνια ως δόκιμος και την Κυριακή των Βαΐων του 1893 γίνεται μοναχός και από Ιωάννης μετονομάζεται σε Ιερώνυμος και ως δόκιμος αλλά και ως μοναχός αποτελεί παράδειγμα προς μίμηση ως προς την υπακοή και την εργατικότητα του. Οι αρετές λάμπουν και οι πατέρες τον εμπιστεύονται ολοένα και περισσότερο και στέλνουν σε αυτόν τους δόκιμους μοναχούς για να τους προετοιμάσει. Μετά από 32 χρόνια ως μοναχός αναλαμβάνει την ηγουμενία της Μονής σε ηλικία 49 ετών. Προτείνεται το 1920 για ηγούμενος και ψηφίζεται από την αδελφότητα αν και δεν ήταν ιερομόναχος.

Συνδέεται με ισχυρούς φιλικούς και πνευματικούς δεσμούς με τον Άγιο Νεκτάριο. Και οι δυο Άγιοι υπήρξαν φάροι της πνευματικής ζωής, βοήθησαν στην αναγέννηση του γυναικείου μοναχισμού και επί των ημερών τους πολλά μοναστήρια ανακαινίστηκαν και επαναλειτούργησαν.

Το 1928 και το 1930 κατηγορήθηκε από ένα μοναχό για οικονομικά σκάνδαλα και

κακοδιοίκηση. Η βαθύτερη αιτία ήταν ότι έκηρε μοναχούς που δεν ήταν Μικρασιάτες σε μια μονή που μέχρι τότε υπήρχαν μόνο Μικρασιάτες μοναχοί και βρέθηκε αντιμέτωπος με τον επάρατο Εθνικισμό. Αποτέλεσμα ήταν να αποχωρήσει από το μοναστήρι μετά από 43 χρόνια διακονίας και να εξοριστεί στο Αγιορείτικο μετόχι της Αναλήψεως στο κέντρο της Αθήνας στο Βύρωνα. Εκεί έζησε από 1931 έως το 1957 που κοιμήθηκε και δεν επέστρεψε ποτέ στο Άγιο Όρος. Εξορίστηκε στον τόπο του αγιασμού του, επακόλουθο της ζηλοφθονίας των αδελφών του μοναχών. Ήταν ελεήμονας, συγκαταβατικός στην εξομολόγηση, αλλά και αυστηρός όπου χρειαζόταν. Σοβαρός, σκεπτικός μα και πρόσχαρος. Ζητούσε από τους εξομολογούμενους ταπείνωση και συναίσθηση της αμαρτωλότητας.

Έλεγε : «θα φύγω όταν δεν θα είμαι χρήσιμος, όταν δεν θα μπορώ να λειτουργώ και τότε θα πεθάνω». Τα Άγια Θεοφάνια του 1957 ημέρα Κυριακή αναφώνησε τρεις φορές «μακαρία ταπείνωσις» και παρέδωσε το πνεύμα του.

Στις 27 Νοεμβρίου 2019 μετά την Αγιοκατάταξή του έγινε η μεταφορά των λειψάνων του εν πομπή λατρευτικώς στον ηγουμενικό θρόνο από όπου κατέπεσε αδίκως.

Οι Άγιοι δεν είναι κάτι το ξεχωριστό. Είναι κοινοί άνθρωποι που με την αγάπη του Θεού και την τήρηση των θείων κανόνων κατορθώνουν την υπέρβαση των ανθρώπινων ορίων.

Αυτό που ξεχωρίζει τον Άγιο Ιερώνυμο είναι ότι έγινε δόκιμος μοναχός σε ηλικία 17 ετών , έζησε ως μοναχός 32 χρόνια , ως ηγούμενος 11 χρόνια και ως οικονόμος και πνευματικός στο μετόχι της Αναλήψεως στην Αθήνα με ταπεινότητα, εργατικότητα, υπακοή και αγάπη. Ονομάστηκε «Πνευματικός των Αθηνών». Είναι ο οδηγός, ο σύντροφος, ο μεσίτης και ο βοηθός όλων μας, αλλά και παράδειγμα προς μίμηση και φάρος της πίστης μας.

Ευχάριστη έκπληξη στο τέλος η 10λεπτη προβολή βίντεο για τον Όσιο Ιερώνυμο από τον σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσογαίας & Λαυρεωτικής κ. Νικόλαο ο οποίος «συμπλήρωσε» με τον καλύτερο τρόπο την ομιλία για τον Όσιο.

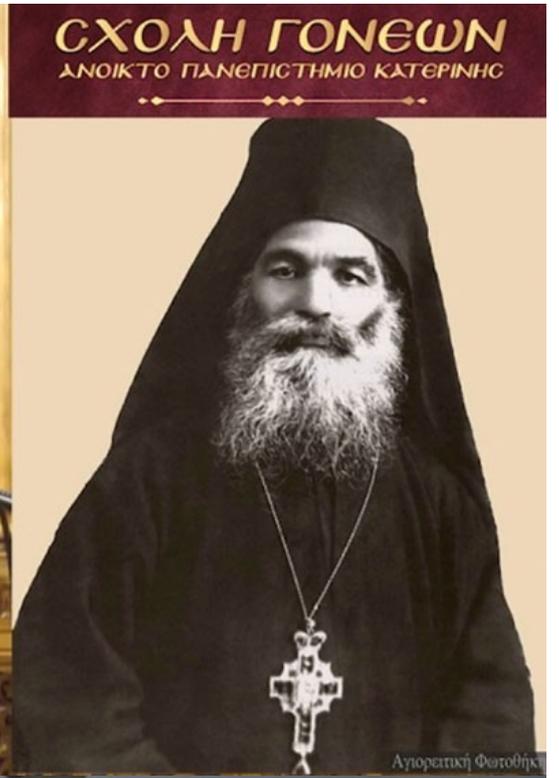
Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους ο πρωτοσύγγελος της Μητροπόλεως μας π. Βαρνάβας ως εκπρόσωπος του Μητροπολίτη Κίτρους κ. Γεωργίου, ο βουλευτής της Ν.Δ. Σπύρος Κουλκουδίνας, ο Δήμαρχος Κατερίνης κ. Ιωάννης Ντούμος, ο εκπρόσωπος του βουλευτή της Ν.Δ. Ξενοφώντα Μπαραλιάκου, ο Αντιδήμαρχος Οικονομικών Υπηρεσιών Κατερίνης κ. Ανέστης Μυστρίδης ο Αντιδήμαρχος Δίου Ολύμπου κ. Σάκης Καιλατζής και πλήθος κόσμου που κατέκλυσαν το Συνεδριακό κέντρο της Κατερίνης.

ΣΧΟΛΗ ΓΟΝΕΩΝ
ΑΝΟΙΚΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΗΣ 1989

— ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ —

στον

**Ιερομόναχο π. Μύρωνα
Σιμωνοπετρίτη**

Κατερίνη
10 Νοεμβρίου 2025

Για το Δ.Σ.
Ο Πρόεδρος
Κωνσταντίνος Κορομπίλης

